

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY OF UKRAINE
"KYIV POLYTECHNIC INSTITUTE"

DEPARTMENT OF LINGUISTICS

ANNUAL THEORETICAL AND PRACTICAL CONFERENCE

**MODERN TRENDS IN TEACHING FOREIGN
LANGUAGES AT HIGH SCHOOL:
INDIVIDUAL TASKS AS PART OF
EDUCATIONAL PROCESS**

January 26, 2010

BOOK OF ABSTRACTS

Kyiv 2010

визначити індивідуальний стиль діяльності.

Питання формування пізнавальної активності та самостійності є в центрі уваги деяких вчених. Зокрема вони відзначають, що вимогами до самостійної роботи повинно бути наступне:

- а) достатність знань для виконання тієї або іншої роботи;
- б) зацікавленість; в) поступове ускладнення завдань;
- г) зменшення допомоги з боку викладача

Вчені розробили методи навчання, які сприяють розвитку самостійної роботи слухачів. Це можуть бути самостійні роботи творчого характеру, пояснювальне читання

Необхідно, щоб при навчанні фахівець отримував не тільки знання, а й вміння того, як ці знання здобути, як самому спостерігати, експериментувати, відкривати, порівнювати, класифікувати, показувати знайдене в усному та писемному мовленні.

Здатність до самостійної роботи можна охарактеризувати як показник активності, здатності до самостійного пошуку. Вважається, що саме пізнавальний інтерес є найціннішим мотивом пізнавальної діяльності. Навчання при цьому має активний дієвий характер.

Є думка, що самостійна робота передбачає здатність майбутнього фахівця власними силами проводити свою пізнавальну діяльність та здійснювати її для розв'язування нової пізнавальної задачі. Особливістю самостійної роботи є творче ставлення до об'єкта, який вивчається. Самостійна робота передбачає наявність активності.

Самостійна робота є складовою частиною навчання. Самостійна робота нерозривно пов'язана з індивідуальним пізнанням. Це пізнання включає в себе: засвоєння понять, теорій, закономірностей, використання готової інформації в знайомих ситуаціях навчання під час вирішення типових пізнавальних задач; визначення можливих модифікацій засвоєних закономірностей в різних навчальних ситуаціях; самостійне відкриття

закономірностей (розв'язання творчих завдань). Найвищий рівень самостійності передбачає не просто відтворення зразка нового розуміння, а створення власного мислення та дій.

Ахмад І.М.

Національний технічний університет України «КПІ»

РОЛЬОВІ ІГРИ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

«Без гри немає і не може бути повноцінного розумового розвитку. Гра-це величезне світле вікно, через яке в духовний світ дитини вливається живлючий потік уявлень, понять про навколишній світ. Гра-це іскра, що запалює вогник допитливості.»

В.О.Сухомлинський

Рольові ігри відіграють важливу роль та сприяють підвищенню у студентів мотивації вивчення іноземної мови. Участь у рольових іграх допомагає студентам подолати комунікативний бар'єр. Студентам пропонуються різноманітні ігри, завдяки яким вони вивчають лексику.

Рольова гра подібна виставі в театрі. Це виконання студентами ролей, заданих ситуаціями, які вимагають використання особливої поведінки та відповідної лексики. Група студентів схожа на маленьких дітей, які грають у школу, лікаря, продавця тощо. Таким чином, вони експериментують, використовуючи свої знання. До деяких ігор можливо додати лексичні вправи та тексти. Тексти розділені на три або чотири частини. Більшість лексичних вправ виконано за методикою підібрання визначення до лексичної одиниці. Для успішного виконання цих вправ студенти повинні прочитати текст, а також обмінятися інформацією, що міститься в кожній з трьох частин тексту. Основною метою лексичних вправ є розвиток логічного мислення та мовної здогадки.

Тематика рольових ігор співпадає з лексичними темами, що запропоновані для вивчення на курсі. Залежно від складу групи студентів, їх мовної та психологічної підготовки можливо використання двох способів проведення рольової гри.

При однаковому рівні володіння студентами всі учасники гри приймають однаково активну участь у грі. При бажанні можливо використати роль репортерів, завдання яких написати статтю, або зробити доповідь. Можливо також розділити групу на головних доповідачів, репортерів, учасників дискусії та публіку.

Головні доповідачі виконують більшу частину говоріння, так як вони особисто зацікавлені в тих чи інших проектах і мають свої інтереси.

Учасники дискусії приєднуються до неї час від часу, запитують, переривають чи змінюють хід розмови, вносять уточнення.

Публіка не бере активної участі в дискусії. Звичайно представники цієї ролі слухають, а в разі необхідності. зумовленої, наприклад, граматичними явищами, що вивчаються на уроці, можуть отримати завдання реагувати на дискусію.

Вищезгадана роль репортера може варіюватись згідно із завданням та логічною побудовою гри.

Деякі студенти можуть надмірно активно нав'язувати свої ідеї іншим учасникам або ухилятися від активної участі в обговоренні теми, але звичайно під час рольової гри студенти намагаються працювати активніше, особливо, якщо вони захоплені.

Проведення гри вимагає від викладача постійного контролю за ситуацією. Цінність рольової гри як засобу навчання полягає в тому, що в ній поєднуються такі ознаки навчання, як цікавість, активність, колективність, проблемність. Таким чином, задача викладача – це формувати у студентів соціально важливу рольову поведінку, залучити їх до творчої діяльності, та зробити рівень гри відповідним до рівня підготовки студентів.

ЗНАЧЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Особливість діяльності спеціаліста в умовах науково-технічного прогресу полягає в подальшому прискоренні зміни професійних знань, умінь та навичок, здатності працівника самостійно, швидко і якісно вдосконалювати свою кваліфікацію. Таким є соціальне замовлення суспільства нинішній системі освіти. У зв'язку з цим змінюються завдання й функції студента та викладача. Зникає поділ життя людини на період набуття знань (період навчання) та наступний етап їх застосування. Освіта людини не встигатиме за новими відкриттями й науковими теоріями, не відповідатиме вимогам часу, практики, якщо вона не спиратиметься на активність і самостійність особистості та розвиток її творчого потенціалу.

У процесі вдосконалення професійної освіти акцент діяльності викладача дедалі зміщується з розробки нових форм і методів активізації власної діяльності на стимуляцію активності студентів. Від волі, інтересів і прагнень останніх залежить ступінь залучення до навчального процесу і, як наслідок, успішність оволодіння професією. Саме тому під час підготовки фахівців будь-якого профілю у вищих навчальних закладах самостійній роботі студентів надається пріоритетного значення. Усіляко заохочується їх творча ініціатива, прагнення до глибокого проникнення у теоретичні основи, вдосконалення практичних навичок в обраній галузі діяльності.

Без сумніву, специфіка професії потребує систематичної самостійної роботи, безперервного самовдосконалення. Причому, особливого значення набуває період самостійної роботи під час навчання, коли майбутній фахівець може обрати правильний напрямок своєї самопідготовки за допомогою викладача. Останній має не лише передавати студентам